

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 10. december 2014
Kontor: Statsrets- og Menneske-
retskontoret
Sagsbeh: Thomas Kloppenburg
Sagsnr.: 2014-0037-0090
Dok.: 1414350

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 139 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge samt afvisning af realitetsbehandling af asylansøgninger, når ansøgeren har opnået beskyttelse i et andet EU-land m.v.) (L 72), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 3. december 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Mette Frederiksen

/

Louise Vadheim Guldborg

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 139 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik vedrørende forslag til lov om ændring af udlændinge-loven (Midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge samt afvisning af realitetsbehandling af asylansøgninger, når ansøgeren har opnået beskyttelse i et andet EU-land m.v.) (L 72):

”Vil ministeren oplyse, om regeringen mener, at staterne har ret til tidsmæssigt at suspendere andre af de rettigheder, borgere i Danmark har i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention under henvisning til en økonomisk besparelse i den størrelse, som den Danmark forventes at opnå?”

Svar:

Med lovforslaget lægges der op til en begrænsning i adgangen til familiesammenføring, som indebærer, at en udlænding, der meddeles den foreslåede nye midlertidige beskyttelse, som udgangspunkt ikke vil kunne få familiesammenføring i det første år her i landet. Tilladelse til familiesammenføring vil dog skulle gives, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, konkret kræver det.

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 (retten til respekt for privat- og familieliv), artikel 9 (retten til at tænke frit og til samvittigheds- og religionsfrihed), artikel 10 (ytringsfrihed), artikel 11 (retten til forsamlings- og foreningsfrihed) og artikel 2 i den 4. tillægsprotokol til konventionen (retten til bevægelsesfrihed) indeholder i bestemmelseernes stk. 2 en opregning af de anerkendelsesværdige formål, der kan begrunde indgreb i de rettigheder, der er beskyttet efter bestemmelserne.

Der er efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis tale om en udtømmende opregning af legitime formål, der som udgangspunkt skal fortolkes indskrænkende, jf. bl.a. Jon Fridrik Kjølbro, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention – for praktikere, 3. udgave 2010, side 598 med henvisning til praksis. Det betyder, at et indgreb i en beskyttet rettighed, der ikke er begrundet i et eller flere af de opregnede formål, allerede på den baggrund er i strid med konventionen.

Visse af de opregnede formål fremgår af alle eller flere af de nævnte bestemmelser, mens andre formål kun er nævnt i en enkelt bestemmelse. Det sidste gælder f.eks. hensynet til ”landets økonomiske velfærd”, som kun er nævnt i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 2.

Da opregningen som nævnt er udtømmende, kan der formentlig slutes modsætningsvis, således at hensyn til landets økonomiske velfærd ikke vil kunne begrunde indgreb i de rettigheder, der er beskyttet efter konventionens artikel 9-11 og artikel 2 i den 4. tillægsprotokol, jf. Peer Lorenzen m.fl., Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, 3. udgave 2011, side 767.